

**4. sesja XIV Synodu Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP
Łódź, 12. października 2018 r.**

Pozdrowienie ks. dr. Andreasa Wöhle, Prezesa Ewangelicko-Luterańskiego Synodu Kościoła Protestantckiego w Holandii wygłoszone przez ks. Catrien van Opstal, przedstawiciela Kościoła Ewangelicko-Luterańskiego w Holandii, Proboszcza Parafii Ewangelicko-Luterańskiej w Utrechcie

Drogie Siostry i Drodzy Bracia w Chrystusie,

przynoszę Wam serdecznie pozdrowienia w imieniu Ewangelicko-Luterańskiego Synodu w Holandii, a zwłaszcza jego prezesa, ks. dr. Andreasa Wöhle.

Zanim przekażę Wam słowa pozdrowienia i zachęty od prezesa, pragnę wyjaśnić, dlaczego to ja dzisiaj reprezentuję Synod Luterański w Holandii.

Komisja Landelijke werkgroep kerkelijke contacten Nederland-Polen, a zwłaszcza panowie Johan Beks i Johan Kunst, którzy są tu obecni jako jej przedstawiciele, odbierze od Waszego Kościoła nagrodę za aktywne promowanie relacji pomiędzy kościołami luterańskimi i reformowanymi w Polsce i Holandii. Również sam John Beks wykonał solidną pracę w Holandii. Wprowadził polskojęzyczne nabożeństwa luterańskie w Hadze dla polskich imigrantów mieszkających w Holandii. Później ich organizacją zajęła się Marta Kubala, która przeniosła polskie nabożeństwa do Utrechtu, czyli miasta znajdującego się w centralnej części Holandii. To właśnie tam pracuję jako ksiądz luterański.

Taka jest geneza naszych kontaktów z ewangelicką parafią polskojęzyczną. Teraz raz w miesiącu polscy ewangelicy z całej Holandii gromadzą się w Utrechcie. Nabożeństwa te są dla nas bardzo cenne. Celebrowanie wiary w języku ojczystym przybliży Ewangelię i modlitwy do serc. Bardzo ważne jest również spotkanie się po nabożeństwie, wymiana historii i doświadczeń. Życie imigranta w Holandii nie zawsze jest łatwe. Nasi zborownicy w Utrechcie pochodzą z całego świata: Niemiec, Łotwy, Islandii, Południowej Afryki i USA.

Raz do roku organizujemy wspólne nabożeństwo, na którym posługujemy się oboma językami: polskim i niderlandzkim. Potem mamy wspólny obiad, ostatnio spotkaliśmy się w pierwszą niedzielę po Wielkanocy. Zgromadziliśmy się na należącym do nas placu za kościołem. Fragment budynku kościelnego jest byłą kaplicą średniowieczną.

Inspirujące jest poczucie więzi w naszej wierze i nadziei, oraz współuczestniczenie w Wieczerzy Pańskiej. To tam i w ten sposób braterstwo i siostrzeństwo chrześcijańskie stają się realne i zauważalne! Spotykamy się jako równi w Chrystusie. Nie tak jak doświadczamy tego w społeczeństwie, gdzie różne grupy ludzi są często podzielone i żyją odrębnie.

Ze względu na tę więź, Andreas Wöhle poprosił mnie o reprezentowanie naszych parafii tutaj dzisiaj wśród Was.

Szczerze mówiąc, to dla mnie zaszczyt, że mogę być Waszym gościem.

Chciałabym Wam opowiedzieć więcej o naszym zborze w Utrechcie i sytuacji luteran w Holandii, którzy teraz są częścią większego Kościoła Protestantckiego. Być może będzie taka okazja podczas przerw i posiłków. Proszę, podejdźcie! Z drugiej strony, jestem ciekawa i chciałabym się dowiedzieć więcej o doświadczeniach Kościoła i parafii tu w Polsce.

A teraz pragnę przekazać pozdrowienia i najlepsze życzenia od prezesa naszego Synodu, Andreasa Wöhle.

Bracia i Siostry w wierze!

Jesteśmy bardzo wdzięczni za długoletnie relacje łączące ludzi i parafie w Holandii z Waszymi parafiami i Waszym Kościołem, będziemy o Was pamiętać w modlitwach.

Tak jak z czasem zmieniają się konteksty naszych społeczeństw oraz sposoby składania świadectwa Ewangelii, tak zmieniają się i formy relacji.

Wierzmy, że to sam Pan je kształtuje i wzywa nas do wierności w głoszeniu pokoju i pojednania, łaski i sprawiedliwości.

Jesteśmy świadomi, że na sytuację Waszego Kościoła w Polsce mocno wpływają aktualne zmiany w Europie, zmiany związane z migracją oraz podważaniem „Europy” jako wspólnej wizji wszystkich Europejczyków.

Po części inaczej niż u nas w Holandii, jednak Wy również musicie radzić sobie z tym, co niektórzy nazywają skutkami „sekularyzacji”. Z holenderskiej perspektywy uważamy, że nie jest to czysto „świeckie” zjawisko, a raczej wyzwanie, by na nowo zrozumieć ciągły ruch Ducha Bożego w społeczeństwie, który przyjmuje różne kształty i wzywa do różnych, nowych, świeżych ekspresji Ewangelii dotykającej ludzkich serc (i potrzeb!)

W Światowej Federacji Luteranckiej stanowimy jedną rodzinę kościołów zjednoczonych w Chrystusie oraz wspólnym pojmowaniu Ewangelii, wyrażonym w naszych wyznaniach wiary. Mamy nadzieję na bieżącą współpracę, wymianę doświadczeń i spostrzeżeń, wspólną modlitwę i wspólną pracę, tak by Królestwo Boże stawało się coraz bardziej widoczne i namacalne, szczególnie dla tych, którzy zostali pominięci w przemianach gospodarczych i politycznych w wielu krajach europejskich - przemianach prowadzących do tego, że nasze społeczeństwa stają się coraz bardziej wykluczające, tworząc przepaść między bogatymi a biednymi, silnymi a słabymi.

Modlimy się do naszego Pana, byśmy jako kościoły mogli zmieniać życie ludzi, będąc rzecznikami tych, którzy nie mają głosu w naszych społeczeństwach, i troszcząc się o potrzebujących.

Życzymy Wam i Waszemu Kościołowi Bożego błogosławieństwa w tym, co jest dziełem samego Chrystusa, które macie realizować.

Czujemy się zjednoczeni z Wami w Słowie Chrystusa, które musimy wyklądać w sposób dotykający ludzkich serc.

Niech Was Bóg błogosławi!

Ks. dr Andreas Wöhle

Prezes Ewangelicko-Luteranckiego Synodu Kościoła Protestanckiego Holandii